

عنوان مقاله:

تبیین مصالح بوم آورد در خانه های قدیمی شیراز (با تکیه بر معماری خانه های دوره قاجار)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی یافته های نوین پژوهشی در علوم، مهندسی و فناوری با محوریت پژوهشهای نیاز محور (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

شکوفه توکلی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز ایران

علی شمس الدینی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت ایران

خلاصه مقاله:

ساختمان های تاریخی ما عموماً به گونه ای ساخته شده اند که خود به عنوان ساختمان خود کفا در امر تامین انرژی عمل می کرده اند و با کمترین استفاده از انرژی سوخت های فسیلی و غیر قابل بازگشت شرایط اسایش را برای ساکنین خود فراهم می آورده اند. لیکن میزان این انطباق با شرایط محیطی و در نتیجه بررسی میزان دقیق تاخیر خاص عوامل مختلف در بناهای تاریخی ما در مدیریت انرژی و استفاده بهینه از انرژی های پاک در این بنا ها روشن نیست. چنانچه با روش های مختلف بتوانیم نقش عواملی چون نوع مصالح، نحوه و جهت استقرار بنا، استفاده از سرمایش تبخیری و غیره را در تامین اسایش در بنا های تاریخی به میزان نسبتاً دقیقی به دست آوریم، می توانیم با کاهش بازده تاسیسات هم از تحمیل بار حرارتی اضافی به بنا که خود باعث آسیب رساندن به بنا می شود جلوگیری کرد، و هم از این طریق در بحث احیای بناهای تاریخی و دادن کاربرد جدید و همخوان با آن بحث صرفه جویی در مصرف انرژی را اعمال کرد.

کلمات کلیدی:

بوم آور، معماری، اقلیم، شیراز، دوره قاجاریه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/519932>

